

[Bernhard Baunsgaard.]

Nu er der vel næppe tvivl om, at den ordning, vi har valgt, er i overensstemmelse med grundlovens § 74, for den er en fortsættelse af en lang tradition, hvor man på særlig måde behandler familiehandler. Jeg tænker på reglen om, at der skal være lige adgang til erhverv. Det kan næppe gennemføres strengt, når man giver særfordele til børn af landmænd, når de skal overtage et landbrug, der er baggrunden for, at de kan drive landbrugserhvervet. Jeg havde som sagt hellere set, at man havde fundet en almindelig lettelse for alle, for det er en rimelig ting, at alle får lige gode chancer for at komme til at drive landbrugserhverv.

Jeg understregede også – men det forudsætter, at man giver sig til at tænke nyt igen – at det, man skulle beskatte, er det, der ligger ud over inflationen. Det at kronen er blevet mindre værd, kan ikke berettige én til at kræve skat af de ekstra kroner, der så kommer frem, når man sælger en ting for dårlige kroner, som er købt for gode kroner.

Jeg havde håbet, at man kunne samles om noget i retning af det radikale forslag, hvori vi siger, at de samfundsskabte værdier beskattes, men inflationsgevinsterne kan ikke beskattes. Det, der skyldes kroneforringelse, kan ikke beskattes. Men nu er vi altså med lovforslag nr. L 160 endt i denne særlige undtagelse for familieoverdragelser. Det var dertil, vi kunne nå, og jeg skal til trods for mine betænkeligheder anbefale, at vi gennemfører det.

Arne Bjerregaard (KrF):

Det er snart mange gange om året, vi beskæftiger os med lov om særlig indkomstskat, og det er vel på grund af, at der ikke er ret mange i dette ting, der er tilfredse med den indkomstskat, vi har, hverken set fra den ene side eller fra den anden side.

Når venstre nu har fremsat et forslag om ændring af lov om særlig indkomstskat, som specielt vedrører landbrugsejendomme, så kan jeg være enig i mangt og meget af det, der står i lovforslaget, idet det netop var, hvad jeg fremførte, dengang vi sidst forhandlede dette grundigt før forliget mellem socialdemokratiet og venstre.

Jeg sagde bl. a., at den 13. alm. vurdering var et dårligt udgangspunkt, at man hellere skulle vælge den 14. alm. vurdering med en procentvis reduktion, eller i alt fald et tillæg til den 13. alm. vurdering. Det er det, man

fremkommer med forslag om nu. Endvidere sagde jeg, at et almindeligt fast procenttillæg ikke var rimeligt, man skulle bruge den almindelige udvikling på området. Det er nøjagtig det, som venstre fremkommer med nu, vel vidende fra venstres side, at der er noget, der hedder et augustforlig, hvor vi klart har prøvet at formulere, hvad vi ønsker med hensyn til beskatning af kapitalgevinster i fremtiden.

Den første betingelse er selvfølgelig, at man finder frem til, hvad der er reelle kapitalgevinster, og det kan nok volde vanskeligheder. Der er jeg da helt enig med hr. Bernhard Baunsgaard i, at det er de samfundsskabte værdier, man skal beskatte, og ikke inflationen. Men så er der igen spørgsmålet: hvad er samfundsskabt? Enhver kan komme og påstå, at inflationen også er samfundsskabt, så der får man også en vanskelighed med definitionen. Men det er da muligt, vi kan få et andet parti, som kommer efter mig, nemlig retsforbundet, til at forklare begrebet samfundsskabte værdier. Det har de i alt fald igennem årtier haft en vis evne til at forklare.

Venstre ved udmærket, at vi er enige i intentionerne i forslaget, men venstre ved også udmærket, at der er noget, der hedder augustforliget, og at vi dér prøver at løse disse problemer. Derfor finder jeg ikke, at forslaget er udtryk for meget andet, end at man nu vil fremkomme med sin uforbeholdne mening om dette – i et forslag, som ligger ud over det, partiet indgik forlig med socialdemokratiet om.

Vi har med socialdemokratiet og de andre partier prøvet at løse det problem, som ikke blev løst i forliget imellem socialdemokratiet og venstre – og det er vel det, venstre har hærcleret over – nemlig problemet med familieoverdragelser. Det er det problem, vi prøver at løse her. Efter det, vi har kunnet få at vide, var det det tilbagestående problem i dette forlig. Det prøver vi nu at løse, sådan at der faktisk ikke bliver store muligheder for at betale kapitalvindingsskat ved reel familieoverdragelse, i alt fald inden for den nære familie, og det var vel det, venstre ønskede løst. Da der kun bliver 1 pct. tilbage, så vidt vi kan se, som skal betale kapitalvindingsskat ved familieoverdragelser, vil jeg tro, vi opfanger det meste med dette forslag.

At det så kan være uretfærdigt, som andre har givet udtryk for, ja, det er fuldstændig rigtigt, og vi mener selvfølgelig heller ikke, vi skal stoppe med dette her. Vi mener bare, at her